

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 1. Ustawa określa zasady:

1) organizacji i działania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw przeznaczonych do stosowania:

a) w pojazdach, ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających,

b) w instalacjach energetycznego spalania oraz w statkach żeglugi śródlądowej,

c) w wybranych flotach,

d) przez rolników na własny użytek

- w celu ograniczania negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi;

2) monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw w celu ograniczania negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi.”;

2) w art. 2, w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) paliwa ciekłe:

a) benzyny silnikowe zawierające do 10,0 % objętościowo bioetanolu lub do 22,0 % objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia dyrektywy 2009/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE, odnoszącą się do jakości benzyn i olejów napędowych oraz wprowadzającej mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającej dyrektywę 93/12/EWG (Dz. Urz. UE L 140 z 5.6.2009, str. 88).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2011 r. Nr 153, poz. 902.

amylowego, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.⁴⁾), stosowane w pojazdach oraz rekreacyjnych jednostkach pływających wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym,

b) olej napędowy zawierający do 7 % objętościowo estrów metylowych kwasów tłuszczowych, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, stosowany w pojazdach, ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym;”;

b) pkt 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„18) stacja paliwowa - zespół urządzeń służących do zaopatrywania przez przedsiębiorcę w paliwa pojazdów, ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostek pływających;

19) stacja zakładowa - zespół urządzeń należących do przedsiębiorcy, służących do zaopatrywania w paliwa pojazdów, ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, rekreacyjnych jednostek pływających, a także wybranych flot, przez niego używanych;”;

c) po pkt 24 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 - 34 w brzmieniu:

„25) statek żeglugi śródlądowej – statek, o którym mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857, z późn. zm.⁵⁾);

26) rekreacyjna jednostka pływająca – jednostkę pływającą każdego typu przeznaczoną do celów sportowych i rekreacyjnych, o długości kadłuba od 2,5 m do 24 m, mierzonej w sposób określony, w mających do niej zastosowanie normach zharmonizowanych, niezależnie od rodzaju jej napędu;

27) Narodowy Cel Redukcyjny – minimalną wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw zużywanych w transporcie oraz energii

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 229, poz. 1496 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 153, poz. 902, Nr 205, poz. 1208 i Nr 238, poz. 1578.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 846 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 171, poz. 1057, z 2009 r. Nr 98, poz. 818, z 2010 r. Nr 127, poz. 857 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 168, poz. 1003, Nr 171, poz. 1016, Nr 222, poz. 1326 i Nr 227, poz. 1367.

elektrycznej zużywanej w pojazdach samochodowych w przeliczeniu na jednostkę energii;

28) podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny:

a) przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG) lub sprężonego gazu ziemnego (CNG), który sprzedaje lub zbywa je w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywa na potrzeby własne,

b) przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.⁶⁾), wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną przeznaczoną do zasilania, wyposażonych w silniki elektryczne pojazdów samochodowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.⁷⁾), po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30 b ust. 1;

29) cykl życia paliw lub energii – okres obejmujący wszystkie etapy niezbędne do wytworzenia danego paliwa lub energii, uwzględniający w szczególności uprawę lub wydobycie, transport, wytwarzanie, przetwarzanie do zużycia tego paliwa w transporcie lub energii w pojazdach samochodowych;

30) gazy cieplarniane – ditlenek węgla, tlenek diazotu, metan;

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104 i Nr 81, poz. 530 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789, Nr 205, poz. 1208 i Nr 234, poz. 1392.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 90, poz. 756 i 757, Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 43, poz. 246, Nr 122, poz. 827, Nr 151, poz. 1013, Nr 152, poz. 1018, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 225, poz. 1466 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 30, poz. 151, Nr 92, poz. 530, Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 171, poz. 1016, Nr 204, poz. 1195, Nr 205, poz. 1210, Nr 208, poz. 1240 i 1241, Nr 222, poz. 1321, Nr 227, poz. 1367 i Nr 244, poz. 1454 oraz z 2012 r. poz. 113.

- 31) emisja gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw - emisję gazów cieplarnianych, którą można przypisać paliwom w cyklu ich życia, niezależnie od źródła pochodzenia tej emisji;
 - 32) emisja gazów cieplarnianych w cyklu życia energii - emisję gazów cieplarnianych, którą można przypisać dostarczonej energii w cyklu jej życia, niezależnie od źródła pochodzenia tej emisji;
 - 33) emisja gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii – iloraz całkowitej masy emisji gazów cieplarnianych związanych z paliwem, będących równoważnikami ditlenku węgla oraz całkowitej wartości energetycznej paliwa lub dostarczonej energii, wyrażonej w $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$. W przypadku paliwa wartość tę wyraża się jako minimalną wartość opałową tego paliwa;
 - 34) dodatki metaliczne – dodatki do benzyn silnikowych w tym w szczególności trikarbonylek manganowy, produkowane na bazie manganu.”;
- 3) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe, określone dla danego paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających.”;
- 4) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy:
- 1) wymagania jakościowe dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych inne niż określone w przepisach wydanych, na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub 2;
 - 2) rodzaj oznaczenia numerycznego umożliwiającego identyfikację paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych oraz ich nazwy;
 - 3) terminy obowiązywania wymagań jakościowych dla poszczególnych rodzajów paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych
- biorąc pod uwagę ochronę środowiska, zdrowie ludzi oraz wpływ stosowania tych paliw, odpowiadających takim wymaganiom na eksploatację pojazdów, ciągników

rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostek pływających.”;

5) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, należy dokonać przed terminem zamierzonego stosowania biopaliw ciekłych. W terminie 30 dni od dnia wpływu zgłoszenia wraz z oświadczeniem Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydaje, w formie decyzji administracyjnej, opinię o możliwości stosowania biopaliw ciekłych w wybranych flotach.”;

6) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku wezwania przedsiębiorcy do uzupełnienia braków zgłoszenia, termin, o którym mowa w ust. 2, biegnie od dnia ich uzupełnienia.”;

7) w art. 9a uchyla się ust. 4;

8) po art. 9a dodaje się art. 9b - 9d w brzmieniu:

„Art. 9b. 1. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu na stacjach paliwowych benzyn silnikowych o zawartości od 5% do 10% objętościowo bioetanolu lub od 15% do 22% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego, są obowiązani wprowadzać do obrotu benzyny silnikowe o zawartości:

- 1) tlenu - wynoszącej do 2,7 % wagowo;
- 2) bioetanolu - wynoszącej do 5,0 % objętościowo lub eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego do 15,0 % objętościowo.

2. Dystrybutory używane na stacjach paliwowych do benzyn silnikowych o zawartości od 5% do 10% objętościowo bioetanolu lub od 15% do 22% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego należy oznakować:

- 1) w sposób umożliwiający identyfikację rodzaju paliwa ciekłego i udziałów objętościowych biokomponentów zawartych w tym paliwie, wyrażonych w procentach;
- 2) umieszczając na nich informacje dotyczące konieczności upewnienia się przez konsumenta, czy paliwa te mogą być stosowane w pojeździe, zgodnie z warunkami określonymi w instrukcji obsługi pojazdu lub

ze wskazaniem producenta tego pojazdu, oraz celowości stosowania paliwa ciekłego niewywierającego niekorzystnego wpływu na pojazd.

3. Wymóg oznakowania dystrybutorów, o którym mowa w ust. 2 dotyczy także dystrybutorów na stacjach zakładowych.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób oznakowania dystrybutorów, o których mowa w ust. 2 i 3, biorąc pod uwagę konieczność wyraźnego rozróżnienia rodzajów paliw, interes konsumentów oraz zakres informacji, o której mowa w ust. 2.

Art. 9c. 1. Dystrybutory używane na stacjach paliwowych do benzyn silnikowych z zawartością dodatków metalicznych należy oznakować, umieszczając na nich widoczne i czytelne informacje o następującej treści:
„Zawiera dodatki metaliczne”.

2. Wymóg oznakowania dystrybutorów, o którym mowa w ust. 1 dotyczy także dystrybutorów na stacjach zakładowych.

Art. 9d. 1. Kontrolę wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9a, 9b oraz 9c, przeprowadza Inspekcja Handlowa.

2. Do kontroli obowiązku, o którym mowa w art. 9a, 9b oraz 9c stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219, z późn. zm.⁸⁾.”;

9) w art. 12 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzenie wykazów:

- a) przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, transportowania oraz magazynowania paliw,
- b) stacji paliwowych oraz stacji zakładowych,
- c) hurtowni paliw
- sporządzanych, w szczególności na podstawie danych z kontroli przeprowadzanych przez organy Inspekcji Handlowej;”;

b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„ 11) sporządzanie planu kontroli jakości paliw;”;

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 63 poz. 322, Nr 106, poz. 622 i Nr 153, poz. 903.

10) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej.”;

11) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inspektor lub upoważniony pracownik Inspekcji Handlowej niezwłocznie przekazuje upoważnionemu pracownikowi akredytowanego laboratorium pobrane próbki w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych.”;

12) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Akredytowane laboratoria, które nie są prowadzone przez Zarządzającego, przeprowadzają badania pobranych próbek na podstawie umowy zawartej z Zarządzającym, a badania pobranych próbek kontrolnych - na podstawie umowy zawartej z wojewódzkim inspektorem Inspekcji Handlowej.”;

13) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 28.** Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej sporządza i przekazuje Zarządzającemu roczny raport zawierający analizę wyników kontroli jakości paliw oraz informacje o przebiegu kontroli i innych podejmowanych działań, zgodnie z programem kontroli sporządzonym na podstawie planu, o którym mowa w art. 12 ust. 2 pkt 11.”

14) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządzający na podstawie rocznego raportu, o którym mowa w art. 28, sporządza roczny zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG) oraz sprężonego gazu ziemnego (CNG).”;

15) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Zasady monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw stosowanych w transporcie

Art. 30b. 1. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny są obowiązane zapewnić w danym roku kalendarzowym, co najmniej minimalną wartość ograniczenia emisji gazów

cieplarnianych w cyklu życia paliw sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez nich na potrzeby własne oraz energii elektrycznej sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej przez nich na potrzeby własne ustaloną na:

- 1) 4% do dnia 31 grudnia 2017 r.;
- 2) 6% do dnia 31 grudnia 2020 r.

2. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny są obowiązane przekazywać Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, sprawozdania roczne dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej sporządzanych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

3. W przypadku niezrealizowania Narodowego Celu Redukcyjnego na poziomie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny jest obowiązany zamieścić w sprawozdaniu uzasadnienie przyczyn jego niezrealizowania.

Art. 30c. 1. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, które wspólnie zapewniają co najmniej minimalną wartość ograniczeń, o których mowa w art. 30 b ust. 1 pkt 1 lub 2, wspólnie wypełniają obowiązek, o którym mowa w art. 30 b ust. 1.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny składają wspólnie sprawozdanie, o którym mowa w art. 30 b ust. 2.

3. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny informują Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o zamiarze wspólnego wypełniania obowiązku, o którym mowa w art. 30 b ust. 1, w terminie do dnia 31 marca danego roku.

4. W informacji, o której mowa w ust. 3, należy wskazać:

- 1) nazwę, adres oraz siedzibę podmiotów, o których mowa w art. 30c ust. 1;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotów, o których mowa w ust. 1 oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, a w przypadku osób fizycznych również numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) lub dla osób nieposiadających numeru PESEL, numer i rodzaj dokumentu tożsamości;
- 3) rodzaj oraz zakres wykonywanej działalności gospodarczej przez podmioty, o których mowa w ust. 1.

5. Do informacji, o której mowa w ust. 3, każdy z podmiotów, dołącza oświadczenie, zawierające oznaczenie miejsca i daty złożenia oraz podpis osoby uprawnionej, o następującej treści:

„Oświadczam, że:

- dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- decyduję się na wspólne wypełnianie obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200, z późn. zm.) z następującymi przedsiębiorcami: ...”.

6. W przypadku przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG) lub sprężonego gazu ziemnego (CNG), który sprzedaje lub zbywa je w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywa na potrzeby własne oświadczenie należy uzupełnić o następującą treść:

„znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200, z późn. zm.).”.

7. W przypadku przedsiębiorstwa energetycznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną przeznaczoną do zasilania, wyposażonych w silniki elektryczne pojazdów samochodowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, oświadczenie należy uzupełnić o następującą treść:

„znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie dokonywania obrotu energią elektryczną określone w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.).”;

Art. 30d. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną przeznaczoną do zasilania, wyposażonych w silniki elektryczne pojazdów samochodowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, może przyjąć obowiązki, o których mowa w art. 30b ust. 1 i 2.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, informuje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o zamiarze przyjęcia obowiązków, o których mowa w art. 30 b w terminie do dnia 31 marca danego roku. Art. 30 c ust. 4 stosuje się.

3. Do informacji, o której mowa w ust. 2, przedsiębiorstwo energetyczne dołącza oświadczenie zawierające oznaczenie miejsca i daty złożenia oraz podpis osoby uprawnionej, o następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu energią elektryczną określone w ustawie z dnia 19 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89 poz. 625 z późn. zm.);
- 3) dobrowolnie decyduję się na przyjęcie obowiązków, o których mowa w art. 30b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 z późn. zm.)”;

Art. 30e. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki prowadzi wykaz podmiotów realizujących Narodowy Cel Redukcyjny.

2. Na podstawie sprawozdań, o których mowa w art. 30b ust. 2 Prezes Urzędu Regulacji Energetyki sporządza corocznie i przedstawia Radzie Ministrów zbiorczy raport dla Komisji Europejskiej, dotyczący ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej zwany dalej raportem.

3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje raport Komisji Europejskiej w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 30f. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) metodologię obliczania emisji gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii z paliw innych, niż biopaliwa ciekłe oraz z energii elektrycznej;
 - 2) szczegółowy sposób wspólnego wypełniania, przez podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1;
 - 3) szczegółowy zakres sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30b ust. 2;
 - 4) szczegółowy zakres zbiorczego raportu rocznego, o którym mowa w art. 30e ust. 2
- uwzględniając przyjęte w Unii Europejskiej zasady w zakresie kompletności i przejrzystości wymaganych informacji;

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki opracuje i udostępni:

- 1) wzór sprawozdania, o którym mowa w art. 30b ust. 2;
 - 2) wzór informacji, o której mowa w art. 30e ust. 4.”;
- 16) uchyla się art. 31a;

- 17) w art. 33 uchyla się ust. 3, oraz 5 - 6;
18) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Kary pieniężne

Art. 35a. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

1) będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych dla wybranych flot, magazynuje biopaliwo w zbiorniku nieoznakowanym w sposób, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3;

2) będąc właścicielem lub użytkownikiem wybranej floty zaopatruje wybraną flotę w biopaliwo ciekłe z dystrybutora nieoznakowanego w sposób, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 4;

3) będąc właścicielem lub użytkownikiem wybranej floty nie wykonuje obowiązku poinformowania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o zmianie danych zawartych w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 9 ust. 1;

4) nie zamieszcza na stacji paliwowej lub zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, w sposób, o którym mowa w art. 9a;

5) będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu na stacjach paliwowych benzyn silnikowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. a, nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 9b ust. 1;

6) nie oznakowuje dystrybutora na stacji paliwowej lub stacji zakładowej, w sposób, o którym mowa w art. 9b lub w art. 9c;

7) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Redukcyjny nie wykona w danym roku obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 pkt 2;

8) nie składa w terminie lub podaje nieprawdziwe dane w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 30b ust. 2.

2. W przypadku podmiotów wykonujących wspólnie obowiązek określony w art. 30 b ust. 1, karze pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 7, podlega każdy z tych podmiotów.

3. W przypadku podmiotów wykonujących wspólnie obowiązek określony w art. 30 b ust. 2, karze pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 8, podlega każdy z tych podmiotów.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - 4, 6 i 8 oraz w ust. 3, kara pieniężna wynosi 5 000 zł.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, kara pieniężna wynosi 10 % wartości benzyn silnikowych wprowadzonych do obrotu, w okresie 30 dni przed dniem rozpoczęcia kontroli.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 oraz w ust. 2 wysokość kary pieniężnej oblicza się, jako równowartość iloczynu trzech czynników: stawki 0,20 wyrażonej w zł/gCO_{2eq}, wartości niezrealizowanego obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 pkt 2, wyrażonej w gCO_{2eq}/MJ oraz ilości paliw sprzedanych, zbytych w innej formie lub zużytych przez nich na potrzeby własne oraz energii elektrycznej sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej przez nich na potrzeby własne wyrażone w MJ.

7. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 1 - 6 wymierza wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w formie decyzji administracyjnej.

8. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 7 - 8, ust. 2 i ust. 3 wymierza Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w formie decyzji administracyjnej.

9. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 - 6 - stanowią dochód budżetu państwa;
- 2) ust. 1 pkt 7 i 8, ust. 2 i ust. 3 - stanowią przychody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

10. Do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.) w art. 2, w ust. 1, w pkt 11 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) benzyny silnikowe zawierające powyżej 10,0 % objętościowo biokomponentów lub powyżej 22,0 % objętościowo eterów, o których mowa w pkt 4,”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.⁹⁾) w art. 401, w ust. 7 po pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152 poz. 1018

„15) wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 35a ust. 1 pkt 7 i 8, ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200, z późn. zm.).”.

Art. 4. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu na stacjach paliwowych benzyn silnikowych, realizuje obowiązek, o którym mowa w art. 9b ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 roku.

Art. 5. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 31a oraz art. 33 ust. 3 i 5 - 6, ustawy, o której mowa w art. 1 i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 6. W terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia wydanego na podstawie art. 30f ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki opracuje i udostępni po raz pierwszy wzory, o których mowa w art. 30f ust. 2 tej ustawy

Art. 7. Sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 30b ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, jest przekazywane Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki po raz pierwszy za rok następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Informacja, o której mowa w art. 30c ust. 3 i art. 30d ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, jest przekazywana po raz pierwszy w roku następującym po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Raport, o którym mowa w art. 30e ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po raz pierwszy przekazuje za rok następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. 1. Limit wydatków jednostek sektora finansów publicznych na okres 10 lat wykonywania niniejszej ustawy, w zakresie wydatków budżetu państwa, wynosi:

- 1) w roku 2013 - 343 703 zł;
- 2) w roku 2014 - 187 626 zł;

- 3) w roku 2015 - 192 317 zł;
- 4) w roku 2016 - 197 125 zł;
- 5) w roku 2017 - 375 077 zł;
- 6) w roku 2018 - 207 104 zł;
- 7) w roku 2019 - 212 282 zł;
- 8) w roku 2020 - 216 770 zł;
- 9) w roku 2021 - 223 029 zł;
- 10) w roku 2022 - 228 604 zł.

2. Organem monitorującym wykorzystanie limitów wydatków określonych w ust. 1 jest minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM
PRAWNYM I REDAKCYJNYM

Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego

M 20.07.2012.
Bożena Łukasik
radca prawny

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw został przygotowany w związku z koniecznością wdrożenia przepisów dyrektywy 2009/30/WE zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyn, oleju napędowego i olejów pędnych oraz wprowadzającej mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych pochodzących z wykorzystania paliw w transporcie drogowym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 1999/32/WE w odniesieniu do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającą dyrektywę 93/12/EWG, która weszła w życie w dniu 25 czerwca 2009 r. Wdrożenie przepisów przedmiotowej dyrektywy, powoduje konieczność wprowadzenia szeregu zmian do krajowego prawodawstwa, m.in. w zakresie:

- ustanowienia obowiązku monitorowania i redukcji emisji gazów cieplarnianych z paliw i energii stosowanej w transporcie;
- umożliwienia wprowadzania do obrotu na stacjach paliwowych benzyn silnikowych zawierających do 10% bioetanolu lub do 22,0 % objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amylowego;
- określenia limitu zawartości manganu w benzynach silnikowych;
- określenia wymagań jakościowych dla paliw stosowanych w silnikach rekreacyjnych jednostek pływających .

Ponadto, projekt ustawy wprowadza zmiany w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w obszarach mających wpływ na funkcjonowanie systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zmiany te dotyczą przede wszystkim zadań Zarządzającego systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw w Polsce (tj. Prezesa UOKiK) oraz kontroli jakości paliw realizowanych przez Inspekcję Handlową.

Należy podkreślić, że obecnie zagadnienia związane z jakością paliw określa ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wdraża postanowienia dyrektywy 98/70/WE odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG w zakresie określenia wymagań jakościowych dla paliw ciekłych oraz ustanowienia zasad i sposobu funkcjonowania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw objętych dyrektywą 98/70/WE oraz w zakresie olejów opałowych oraz oleju do silników wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej objętych dyrektywą

1999/32/WE odnoszącą się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniającą dyrektywę 93/12/EWG. Należy podkreślić, że ustawa z dnia 27 maja 2011 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 153, poz. 9012) częściowo wdrożyła przepisy dyrektywy 2009/30/WE do polskiego porządku prawnego, wprowadzając możliwość zwiększenia z 5% do 7% dopuszczalnej ilości estrów dodawanych do oleju napędowego oraz wprowadzając obowiązek umieszczania na stacjach paliwowych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w benzynach i oleju napędowym.

Projekt ustawy przewiduje dokonanie zmian w trzech ustawach:

1. ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200, z późn. zm.);
2. ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.);
3. ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.).

Dyrektywa 2009/30/WE w art. 7a ust. 2 określa poziom obowiązkowego do wypełnienia dla państw członkowskich celu redukcji emisji gazów cieplarnianych (6% do 2020 r.), celów pośrednich (2% do 2014 r., 4% do 2017 r.). Określa również sposoby ich realizacji, m.in. poprzez stosowanie biopaliw ciekłych spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju. W tym zakresie postanowienia dyrektywy pokrywają się z postanowieniami dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE.

W związku z powyższym, projekt ustawy ustanawia obowiązek ograniczenia emisji gazów cieplarnianych poprzez wprowadzenie mechanizmu tzw. Narodowych Celów Redukcyjnych (NCR) oraz mechanizmy monitorowania realizacji tego obowiązku. Mając na uwadze powyższe, cel ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw określony w art. 1 zostanie uzupełniony o zasady monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych powstających w wyniku spalania paliw. Ponadto do ustawy zostaną wprowadzone następujące pojęcia: *Narodowy Cel Redukcyjny (NCR)*, *podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny*, *emisja gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw*, *emisja gazów cieplarnianych w cyklu życia energii*, *cykl życia paliw lub energii*, *gazy cieplarniane*, *emisja gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii*.

Projekt ustawy wprowadza również możliwość realizacji NCR przez grupę przedsiębiorców, co powinno umożliwić ułatwienie wypełnienia ww. obowiązku oraz jest zgodne z zapisami dyrektywy. Przedsiębiorcy, którzy zdecydują się na wspólne wypełnianie NCR, po poinformowaniu o tym Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (URE), będą uznawani za jednego przedsiębiorcę realizującego NCR. Wzór ww. informacji opracuje i udostępni Prezes URE.

Ponadto, przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu energię elektryczną, przeznaczoną do zasilania pojazdów samochodowych będą mogli zdecydować o przystąpieniu do realizacji NCR, po poinformowaniu o tym Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (URE).

Ustawa, wprowadzając pojęcie NCR, określi jego wysokość w latach:

- 4% - 2017 r. (cel pośredni);
- 6% - 2020 r. (cel główny).

Ww. cele w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych do atmosfery powinny być realizowane m.in.: poprzez stosowanie biokomponentów i biopaliw ciekłych oraz ograniczanie emisji powstających podczas spalania i uwalniania gazów do atmosfery w miejscach wydobywania ropy naftowej. Ponadto, przedsiębiorcy będą mogli ograniczyć emisję gazów cieplarnianych poprzez stosowanie paliw o niższej wartości emisyjności, tj. LPG, CNG.

Szczegółowa metodologia w zakresie obliczania poziomu redukcji emisji gazów cieplarnianych zostanie określona w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw gospodarki, które zostanie opracowane w późniejszym okresie, gdyż obecnie nadal trwają prace w Komisji Europejskiej nad opracowaniem wytycznych w tym zakresie.

W ramach zapewnienia mechanizmu monitoringu i sprawozdawczości realizacji zapisów ustawy, zostanie wprowadzony obowiązek corocznego przedkładania szczegółowych sprawozdań Prezesowi URE przez podmioty zobowiązane do realizacji NCR.

Na podstawie ww. sprawozdań rocznych, Prezes URE będzie zobowiązany do corocznego sporządzania i przedstawiania Radzie Ministrów zbiorczego raportu dla Komisji Europejskiej (analogicznie jak w przypadku Prezesa UOKiK, który corocznie sporządza raporty dotyczące jakości paliw – art. 29 ustawy *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw*).

Prezes URE opracuje i udostępni wzór sprawozdania dla podmiotów realizujących NCR po wejściu w życie opisanego powyżej rozporządzenia.

W przypadku braku zrealizowania głównego celu redukcyjnego podmiotowi realizującemu NCR będzie wyznaczona kara pieniężna określona jako iloczyn stałej kwoty

[zł/gCO_{2eq}], wartości emisji, która stanowi różnicę pomiędzy poziomem emisji, który został wykazany przez dany podmiot w okresie sprawozdawczym a poziomem emisji umożliwiającym realizację celu głównego [gCO_{2eq}/MJ] oraz ilości paliw sprzedanych, zbytych w innej formie lub zużytych przez nich na potrzeby własne oraz energii elektrycznej sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej przez nich na potrzeby własne [MJ]. Organem odpowiedzialnym za wyznaczenie kary będzie Prezes URE. Należy przy tym zaznaczyć, że w przypadku przedsiębiorców, którzy będą wspólnie realizowali cele redukcyjne, karze pieniężnej będzie podlegał każdy z tych przedsiębiorców osobno, w zakresie w jakim nie zrealizował on celu, o którym mowa w art. 30b ust. 1 pkt 2.

W przypadku stwierdzonego braku realizacji celu pośredniego (4% w 2017 r.) nie będzie obowiązywała kara pieniężna. Natomiast zgodnie z wymogami ustawy, podmiot realizujący NCR będzie zobowiązany do uzasadnienia przyczyn jego braku zrealizowania NCR w sprawozdaniu rocznym przedkładanym Prezesowi URE.

W ustawie wprowadzona zostanie delegacja dla ministra właściwego do spraw gospodarki do wydania rozporządzenia, w którym określona zostanie:

- metodologia obliczania emisji gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii z paliw innych niż biopaliwa i z energii;
- szczegółowy sposób wspólnego wypełniania przez podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny obowiązku, o którym mowa w art. 30 b ust. 1 projektu zmian do ustawy;
- szczegółowy zakres sprawozdania rocznego, dotyczącego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, przekazywanego przez podmioty realizujące NCR Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki;
- szczegółowy zakres zbiorczego raportu rocznego dla Komisji Europejskiej dotyczącego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw, przekazywanego przez Prezesa URE Radzie Ministrów.

Przedmiotowe rozporządzenie, zgodnie z zapisami delegacji ustawowej, zostanie wydane nie wcześniej niż po wejściu w życie opracowanej przez Komisję Europejską metodologii obliczania emisji gazów cieplarnianych oraz zasad dotyczących sprawozdawczości.

W związku z koniecznością zwiększenia zawartości od 5% objętościowo bioetanolu lub od 15% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego (E5) do 10% objętościowo bioetanolu lub od 22% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru

etylo-tert-amyłowego (E10) w benzynach silnikowych dokonana zostanie zmiana definicji *paliw ciekłych* i *biopaliw ciekłych*.

Ze względu na konieczność zapewnienia zaopatrzenia w benzynę silnikową pojazdów wyposażonych w silniki, które nie zostały przystosowane do benzyn zawierających więcej niż 5% objętościowo bioetanolu lub 15% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amyłowego, dyrektywa 2009/30/WE nakłada na państwa członkowskie wymóg stosowania okresu przejściowego, w trakcie którego dostawcy paliw będą zobowiązani do zagwarantowania wprowadzania benzyn o zawartości etanolu wynoszącej do 5% i zawartości tlenu wynoszącej do 2,7% (art. 1 wprowadzający zmiany w dyrektywie 98/70/WE).

Zgodnie z wymogami dyrektywy 2009/30/WE okres przejściowy obowiązuje do 31 stycznia 2013 r. Jednakże państwa członkowskie mogą wymagać wprowadzania na rynek takiej benzyny w dłuższym terminie, jeżeli uznają to za konieczne. Mając na uwadze powyższe oraz fakt, iż paliwo E10 najwcześniej zostanie wprowadzone do obrotu w 2013 r., zasadnym wydaje się przedłużenie okresu przejściowego. W projekcie ustawy zaproponowano okres przejściowy do 31 grudnia 2016 r. Zaznaczyć należy, że wprowadzenie do powszechnego obrotu paliwa E10 będzie jednak możliwe dopiero po wydaniu rozporządzenia Ministra Gospodarki *zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych*. W związku z powyższym, przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu na stacjach paliwowych (tzw. „stacyjnicy”) benzyny silnikowe E10, będą zobowiązani do jednoczesnego wprowadzania do obrotu, w okresie przejściowym, również benzyn silnikowych E5.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi od Polskiego Związku Przemysłu Motoryzacyjnego (PZPM) nie ma możliwości wskazania dokładnej liczby pojazdów w Polsce przystosowanych do stosowania E10. Bazując na wykazie pojazdów dostosowanych do E10 utworzonym przez ACEA (*European Automobile Manufacturers' Association*), PZPM dokonał szacunkowych wyliczeń dotyczących parku samochodowego w Polsce. Z przeprowadzonej analizy wynika, że całkowita liczba pojazdów z silnikami benzynowymi pod koniec 2010 r. wynosiła 6 683 tys. z tego ok. 30% (tj. ok. 1 985 tys.) jest dostosowanych do stosowania paliwa E10. Dodatkowo należy podkreślić, że praktycznie wszystkie nowe samochody są dostosowane do paliw o wyższej zawartości biokomponentów (E10 i B7), pod warunkiem, że spełniają odpowiednie normy w tym zakresie, tj. EN228 dla benzyn silnikowych oraz EN590 dla oleju napędowego.

Ponadto, dyrektywa 2009/30/WE zobowiązuje państwa członkowskie do udostępnienia konsumentom należytych informacji dotyczących właściwego stosowania różnych mieszanek

paliw, dlatego też zostanie wprowadzony obowiązek oznakowania dystrybutorów używanych na stacjach paliwowych do benzyn silnikowych o zawartości od 5% do 10% objętościowo bioetanolu lub od 15% do 22% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego. Obowiązek będzie spoczywał na przedsiębiorcach wprowadzających do obrotu paliwa ciekłe na stacjach paliwowych i będzie polegał na umieszczeniu czytelnych informacji dotyczących konieczności upewnienia się przez konsumenta, czy te paliwa mogą być stosowane w pojeździe, zgodnie z warunkami określonymi w instrukcji obsługi pojazdu lub ze wskazaniami producenta tego pojazdu, oraz celowości stosowania takiego paliwa ciekłego, które nie wywiera niekorzystnego wpływu na pojazd.

Będzie to przepis odnoszący się do sytuacji, w której konsument ma do wyboru benzynę tzw. E5 oraz E10 (okres przejściowy), i jednocześnie nie ma pewności, który z tych rodzajów benzyny może zastosować. W tym przypadku powinien wybrać rodzaj paliwa dotychczas stosowany, czyli benzynę E5. Niniejszy przepis stanowi implementację postanowień dyrektywy 2009/30/WE, które mówią o: „*zapewnieniu konsumentom należytych informacji (...) zwłaszcza dotyczących właściwego stosowania różnych mieszanek paliw*”.

Wprowadzenie dodatkowych wymagań nałożonych na przedsiębiorców wiąże się również z koniecznością określenia kar za brak ich spełnienia. Istnieje możliwość, że niespełnienie wymogu wprowadzania do obrotu benzyn silnikowych E5 w okresie przejściowym przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu benzyny silnikowe E10 na stacjach paliwowych może doprowadzić do uszczerbku na mieniu konsumenta paliw, które polega na uszkodzeniu silnika pojazdu. W związku z powyższym, za brak spełnienia powyższego obowiązku będzie groziła kara pieniężna w wysokości 10% wartości benzyn silnikowych wprowadzonych do obrotu na tej stacji paliwowej w okresie 30 dni przed dniem rozpoczęcia kontroli. Ponadto za brak spełnienia obowiązku oznakowania dystrybutorów określona została kara pieniężna w wysokości 5 tys. zł. Podmiotem odpowiedzialnym za przeprowadzenie kontroli i wymierzenie kary z tytułu niezastosowania się do obowiązków ustawowych będzie Inspekcja Handlowa.

Zgodnie z przepisami dyrektywy 2009/30/WE w nowelizowanej ustawie wprowadzony zostanie obowiązek umieszczenia na stacjach paliwowych informacji dotyczącej zawartości dodatków metalicznych w benzynach silnikowych. Projekt ustawy zakłada, iż informacja o treści: „*Zawiera dodatki metaliczne*” będzie musiała zostać umieszczona na dystrybutorze. Oznakowanie powinno być widoczne i czytelne dla konsumenta. Kontrolę obowiązków spełniania niniejszego obowiązku będzie prowadziła Inspekcja Handlowa. Za brak odpowiedniego oznaczenia będzie groziła kara pieniężna w wysokości 5 tys. zł. Niniejszy

obowiązek wejdzie w życie po wydaniu przepisów umożliwiających badanie zawartości manganu w benzynach silnikowych, tj. po wejściu w życie znowelizowanych rozporządzeń w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, zgodnie z którymi limit zawartości manganu w benzynie silnikowej (będącego składnikiem MMT - dodawanego do benzyn w celu zwiększenia liczby oktanowej paliwa lub poprawy warunków spalania) wynosić będzie 6 mg Mn/l, a od dnia 1 stycznia 2014 r. wynoszącego 2 mg Mn/l. Ponadto, do przepisów ustawy zostanie dodana definicja dodatków metalicznych.

Ponadto, definicja oleju napędowego zostanie, zgodnie z wymogami dyrektywy, rozszerzona o możliwość stosowania tego paliwa w rekreacyjnych jednostkach pływających. Biorąc pod uwagę fakt, że do rekreacyjnych jednostek pływających może być również stosowana benzyna silnikowa, definicja benzyn silnikowych zostanie uzupełniona w tym zakresie. Do projektu ustawy zostanie dodana definicja rekreacyjnej jednostki pływającej oraz dokonane zostaną zmiany w definicjach stacji paliwowej i stacji zakładowej jak również w art. 1, art. 3 ust. 1 oraz art. 6 ust. 3.

Ponadto, projekt ustawy wprowadza szereg zmian w ustawie *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* w obszarach mających wpływ na funkcjonowanie systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Dotyczą one przede wszystkim zadań Zarządzającego systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw w Polsce (tj. Prezesa UOKiK) oraz kontroli jakości paliw realizowanych przez Inspekcję Handlową. Zmiany te wynikają zarówno z doświadczenia UOKiK jak również Inspekcji Handlowej oraz konieczności dostosowania przepisów ustawy *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* do przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2009 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219, z późn. zm.).

Jak wynika z obecnie obowiązujących zapisów art. 9 ust. 2 Prezes UOKiK jest zobowiązany wydać decyzję tylko w przypadku, gdy wnosi sprzeciw. W przypadku, gdy sprzeciw nie będzie wniesiony w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, biopaliwa mogą być stosowane we flotach. Jak wynika z dotychczasowej praktyki, Prezes UOKiK wszczyna postępowanie w związku ze zgłoszeniem przez przedsiębiorcę zamierzenia stosowania biopaliw ciekłych we flocie. W przypadku, gdy w wyniku przeprowadzonego postępowania stwierdzone zostanie, iż biopaliwa nie spełniają wymagań jakościowych, Prezes UOKiK zgłasza sprzeciw w formie decyzji. Natomiast w przypadku, gdy nie ma podstaw do zgłoszenia sprzeciwu, zgłaszający nie otrzymuje rozstrzygnięcia organu. Dlatego też, w projekcie jednoznacznie wskazano, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyda opinię dotyczącą możliwości stosowania biopaliw ciekłych

w wybranych flotach, w drodze decyzji administracyjnej, w terminie 30 dni od dnia wpływu kompletnego zgłoszenia wraz z oświadczeniem. Ponadto, w przypadku wezwania przedsiębiorcy do uzupełnienia zgłoszenia, termin biegnie od dnia wpływu uzupełnionego zgłoszenia. Zgodnie z przepisami art. 81 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.) od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przysługuje odwołanie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

Jak wynika z dotychczasowej praktyki Zarządzającego dane gromadzone w wymienionych w art. 12 ust. 2 pkt 1, nie są jednorodne i nie są aktualizowane, co powoduje, że nie mogą być wykorzystane do aktualizacji danych zgromadzonych w wykazach prowadzonych przez Prezesa UOKiK. Jedynie w toku kontroli realizowanych przez organy Inspekcji Handlowej mogą być zbierane pełne i aktualne dane.

Projekt ustawy zakłada również zmianę art. 15 ust. 1 poprzez wprowadzanie do realizacji zadań wynikających z przepisów ustawy możliwość stosowania przepisów rozdziału 7 ustawy *o Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1219 – j.t., z późn. zm.) dotyczącego działań pokontrolnych. W opinii Prezesa UOKiK, pozwoli to na pełniejszą oraz adekwatną do stwierdzonych nieprawidłowości realizację zadań. Zgodnie, bowiem z art. 32 ustawy *o Inspekcji Handlowej*, jeżeli jest to niezbędne dla usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości wojewódzki inspektor wyda, w drodze decyzji, zarządzenie pokontrolne a kontrolowany jest obowiązany poinformować wojewódzkiego inspektora, w wyznaczonym terminie, o sposobie wykonania zarządzenia. Zastosowanie powyższych uprawnień w przypadku ustalenia w wyniku badań laboratoryjnych, że przedsiębiorca wprowadza do obrotu paliwo niespełniające wymagań jakościowych i niepodjęcia przez przedsiębiorcę żadnych działań w toku kontroli zmierzających do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, pozwoli na zastosowanie wobec niego przymusu administracyjnego. Należy zauważyć, że przepisy ustawy przewidują jedynie karę za wprowadzanie do obrotu paliwa niespełniającego wymagań jakościowych, natomiast nie dają żadnych narzędzi, dzięki którym organ kontrolny mógłby nakazać przedsiębiorcy usunięcie nieprawidłowości.

Projekt ustawy wprowadza również zmiany w art. 22 ust. 1. Uwzględniając obecnie obowiązujący przepis art. 22 ust. 1 ustawy, próbki do laboratorium akredytowanego musi dostarczyć inspektor. Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 10 ustawy *o Inspekcji Handlowej* pod pojęciem „Inspektora” rozumie się pracownika Inspekcji upoważnionego do przeprowadzenia kontroli. Należy zwrócić uwagę na praktykę stosowaną w toku realizacji

kontroli jakości paliw. Ze względów ekonomicznych, w celu ograniczenia środków finansowych wydatkowanych przez wojewódzki inspektorat na realizację kontroli, w ciągu jednego dnia przeprowadza się średnio ok. 3 kontroli stacji paliw pobierając na nich próbki. Kontrola taka trwa ok. 1,5 godz. Uwzględniając czas niezbędny na dojazd do kontrolowanych stacji, czas realizacji zadań w ciągu jednego dnia wynosi ok. 6-8 godzin. W przypadku, gdy kontrole realizowane są w odległych częściach województw albo laboratorium, do którego ma być dostarczona próbka jest zlokalizowane w innym, znacznie oddalonym województwie, dostarczenie próbek przez inspektora, który posiadał upoważnienie do kontroli powoduje, że pracuje on w godzinach nadliczbowych, za które wojewódzki inspektor musi, zgodnie z obowiązującymi przepisami, oddać czas wolny. Powyższe powoduje, że inspektor jest wyłączony z możliwości realizacji zadań kontrolnych Inspekcji, nie tylko w zakresie paliw. Wprowadzenie proponowanej zmiany brzmienia art. 22 ust. 1 w projekcie spowoduje, że próbkę do laboratorium będzie mógł dostarczyć każdy upoważniony przez wojewódzkiego inspektora pracownik wojewódzkiego inspektoratu, niekoniecznie inspektor upoważniony do przeprowadzania kontroli, w toku której były pobierane próbki paliw do badań. W projekcie nowego brzmienia ust. 1 art. 22 proponuje się również umożliwienie przekazania próbek paliw upoważnionemu pracownikowi laboratorium. Zasadność przyjęcia powyższego rozwiązania również wynika z ośmioletniego doświadczenia w realizacji kontroli jakości paliw. Ponieważ nie wszystkie inspektoraty Inspekcji Handlowej dysponują własnym specjalistycznym transportem do przewozu próbek w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych, w ramach umów zawieranych przez Zarządzającego systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wojewódzkie inspektoraty korzystają ze specjalistycznych środków transportu obsługiwanych przez pracowników akredytowanego laboratorium, w którym pobrane przez inspektorów próbki paliw będą badane. Obecnie, w przypadku, gdy wojewódzki inspektorat korzysta ze specjalistycznego środka transportu laboratorium akredytowanego, po pobraniu próbek inspektor dostarcza te próbki do siedziby laboratorium akredytowanego jadąc specjalistycznym środkiem transportu laboratorium wraz z pracownikiem laboratorium do siedziby laboratorium. Przyjęcie zaproponowanego w projekcie rozwiązania pozwoli na oszczędność środków finansowych wojewódzkich inspektoratów wynikającą z faktu, iż inspektor po ostatniej kontroli przekaze upoważnionemu pracownikowi laboratorium akredytowanego pobrane próbki paliw, co zostanie potwierdzone w protokole przyjęcia próbek do badań podpisanym zarówno przez upoważnionego pracownika laboratorium akredytowanego do przyjęcia próbek oraz przez inspektora upoważnionego do przekazania

tych próbek do badań w akredytowanym laboratorium. Jednocześnie należy zaznaczyć, iż jak wynika z dotychczasowego doświadczenia nie zdarzyły się przypadki, aby kwestionowane były warunki transportu próbek, jak również nie kwestionowano sposobu postępowania laboratorium z próbkami, ponieważ każdy z pracowników laboratorium jest odpowiednio przygotowany do postępowania z próbkami.

Jak wynika z dotychczasowej praktyki Zarządzającego konieczna jest zmiana dotychczasowej treści art. 25 ust. 1. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy o *Inspekcji Handlowej* do zakresu działania Prezesa Urzędu należy w szczególności prowadzenie laboratoriów kontrolno-analitycznych Inspekcji. Dlatego też w celu ujednolicenia zapisów ustawy z zapisami ustawy o *Inspekcji Handlowej*, która jest podstawowym aktem prawnym określającym m.in. organizację Inspekcji, wprowadzono zmianę brzmienia art. 25 ust. 1 ustawy.

Jak wynika z ośmioletniej praktyki realizacji kontroli jakości paliw realizowanych na podstawie przepisów ustawy, wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej powinni dokonywać analizy wyników kontroli w skali całego roku, podobnie jak ma to miejsce w przypadku sporządzania raportów, o których mowa w art. 29 ust. 1 i ust. 2. Wyniki przekazywane w okresowych sprawozdaniach zmieniają się w ciągu roku, a istotne informacje mające wpływ na przebieg kontroli i tak są przekazywane na bieżąco Zarządzającemu. Dlatego też, w celu ograniczenia liczby przekazywanych danych wprowadzono jedynie obowiązek przekazywania przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej Zarządzającemu rocznego raportu. Wytyczne dotyczące sporządzenia rocznego raportu zawarte będą w programie kontroli opracowanym na podstawie planu kontroli. Zmiana art. 29 ust. 1 jest konsekwencją zmiany brzmienia art. 28.

Proponowane zmiany w ustawie dotyczyć będą również przepisów karnych, o których mowa w art. 31 a oraz art. 33 ust. 3, 5 i 6 ustawy. Planowane jest, aby powyżej wskazane kary nakładane były w drodze decyzji administracyjnej przez wojewódzkie inspektoraty Inspekcji Handlowej („WIIH”). Obecnie obowiązujące sankcje karne (grzywny) są niewspółmierne wysokie w stosunku do czynów.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt ustawy zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki i Rządowego Centrum Legislacji, z chwilą przekazania go do konsultacji i uzgodnień międzyresortowych.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt ustawy

Przepisy ustawy oddziałują na:

- podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny tj. przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG) lub sprężonego gazu ziemnego (CNG), którzy sprzedają lub zbywają je w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywają na potrzeby własne oraz przedsiębiorstwa energetyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, przeznaczoną do zasilania pojazdów samochodowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, wyposażonych w silniki elektryczne, po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku redukcji emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw;
- „Stacyjników”, tj. przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu na stacjach paliwowych paliw ciekłych poprzez zobowiązanie ich do równoczesnego wprowadzania do obrotu benzyn silnikowych „E5” w przypadku wprowadzania do obrotu benzyn silnikowych „E10”, oznakowania dystrybutorów do tych benzyn oraz oznakowania dystrybutorów dla benzyn silnikowych zawierających dodatki metaliczne;
- Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, który będzie odpowiedzialny za weryfikację sprawozdań przedkładanych przez podmioty zobowiązane do realizacji NCR oraz sporządzanie i przedstawianie Radzie Ministrów corocznych zbiorczych raportów dla Komisji Europejskiej;
- Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz wojewódzkie inspektoraty inspekcji handlowej (WIIH) poprzez zwiększenie zakresu kontroli oraz obowiązków wynikających z nakładania kar pieniężnych w drodze decyzji administracyjnych nakładanych przez WIIH;
- Laboratoria akredytowane w zakresie dostosowania się do konieczności badania zawartości manganu w benzynach silnikowych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Równolegle do uzgodnień międzyresortowych, projekt ustawy zostanie przekazany do konsultacji społecznych z instytucjami, organizacjami i przedsiębiorstwami, zajmującymi się problematyką rynku biokomponentów oraz paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, w tym m.in. z:

- Instytutem Nafty i Gazu;
- Przemysłowym Instytutem Motoryzacji;
- Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych;
- Instytutem Technologii Nafty;
- Ośrodkiem Badawczo-Rozwojowym Przemysłu Rafineryjnego;
- Krajową Izbą Biopaliw;
- Krajową Izbą Gospodarczą;
- Izbą Gospodarczą Komunikacji Miejskiej;
- Polską Izbą Motoryzacji;
- Polską Izbą Paliw Płynnych;
- Polską Organizacją Przemysłu i Handlu Naftowego;
- Polskim Związkiem Przemysłu Motoryzacyjnego;
- PKN Orlen S.A.;
- Grupą Lotos S.A.;
- Instytutem Transportu Samochodowego;
- Polską Izbą Biomasy;
- Krajową Radą Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw;
- Krajowym Zrzeszeniem Producentów Rzepaku;
- Polskim Stowarzyszeniem Producentów Oleju;
- Związkiem Gorzelników Polskich;
- Koalicją na Rzecz Autogazu;
- Polską Izbą Gazu Płynnego;
- Polskim Górnictwem Naftowym i Gazownictwem S.A.;
- Związkiem Polskich Armatorów Śródlądowych;
- Krajowym Ośrodkiem Bilansowania i Zarządzania Emisjami;
- Towarzystwem Obrotu Energią;
- Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu;
- Polskim Towarzystwem Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej.

3. Wpływ projektu ustawy na budżet finansów publicznych i budżet jednostek samorządu terytorialnego

Wprowadzenie przepisów projektu ustawy spowoduje wzrost wydatków budżetu państwa oraz budżetu jednostek samorządu terytorialnego (tj. województw).

Źródłem dodatkowych wydatków z budżetu krajowego będzie wprowadzenie systemu weryfikacji spełnienia określonych w ustawie celów redukcyjnych. Do analizy i weryfikacji sprawozdań oraz przygotowywania corocznych raportów dla Komisji Europejskiej konieczne będzie utworzenie dodatkowego etatu w Urzędzie Regulacji Energetyki. Poniżej przedstawiono oszacowanie kosztów dodatkowego etatu w Urzędzie Regulacji Energetyki.

Rodzaj wydatków	Wyliczenie	Ilość etatów	Razem
Wydatki na wynagrodzenia bieżące	5.548,00 zł x 12 miesięcy	1	67.000 zł
Pochodne od wynagrodzeń:		1	12.000 zł
– Składki na ubezpieczenia społeczne	$67.000,00 \text{ zł} \times 15,10\% = 10.117,00 \text{ zł}$	1	10.000 zł
– składki na fundusz pracy	$67.000,00 \text{ zł} \times 2,45\% = 1.641,50 \text{ zł}$		2.000 zł
Pozostałe wydatki bieżące (z przeznaczeniem na techniczne uzbrojenie 1 stanowiska pracy w skali roku tj. zabezpieczenie stanowiska pracy w meble, sprzęty i materiały biurowe (np. tonery, papier), opłacenie dodatkowej powierzchni biurowej wraz z opłatami eksploatacyjnymi i usługami utrzymania czystości, usługami pocztowymi i informatycznymi, rozmowami telefonicznymi, delegacjami służbowymi krajowymi i zagranicznymi, szkoleniami, a także z badaniami z zakresu medycyny pracy oraz odpisami na ZFSS)	20.000 zł	1	20.000 zł
Wydatki na zakupy inwestycyjne:		1	10.000 zł
– zakup sprzętu komputerowego	5.000 zł	1	5.000 zł
– rozbudowa sieci informatycznej	5.000 zł		5000 zł
Razem			109.000 zł

Ponadto, proponowane w projekcie ustawy zmiany przyczynią się do zwiększenia zakresu obowiązków wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej, którzy będą

przewodzą postępowania administracyjne i wydawali decyzje w sprawach o naruszenie przepisów. Jednocześnie należy pamiętać, iż w takich przypadkach istnieje również możliwość ewentualnego prowadzenia postępowań egzekucyjnych.

Proponowane zmiany w przepisach karnych zmieniające sposób postępowania w przypadkach stwierdzenia w trakcie kontroli nieprawidłowości, o których mowa w art. 35a ust. 1 pkt 1 – 5 ustawy *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw*, spowodują nałożenie na wojewódzkich inspektorów IH nowych obowiązków polegających na wszczęciu postępowania administracyjnego oraz wydaniu decyzji administracyjnej, na podstawie której, zgodnie z art. 35a ust. 5 pkt 2 projektu, zostanie wymierzona kara pieniężna, gdy inspektorzy IH w trakcie kontroli stwierdzą naruszenie ww. przepisów, a następnie ewentualnego prowadzenia postępowania egzekucyjnego.

Mając na uwadze powyższe koniecznym jest zapewnienie dodatkowych środków budżetowych na realizację tych obowiązków. Wydatki związane będą przede wszystkim z koniecznością doposażenia wojewódzkich inspektoratów IH w sprzęt komputerowy, jak również z prowadzeniem samych postępowań administracyjnych. Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Departamentu Inspekcji Handlowej UOKiK w budżecie poszczególnych wojewodów powinna zostać zabezpieczona na ten cel kwota w wysokości 8 800 zł niezbędna na zakup laptopa (6 300 zł brutto) oraz drukarki (2 500 zł brutto). Łączny koszt doposażenia stanowisk pracy wynosi 140 800 zł we wszystkich województwach.

Ponadto, koniecznym jest zabezpieczenie środków na bieżące koszty stosowania przepisów ustawy, tj. prowadzenie postępowań administracyjnych i ewentualnie egzekucyjnych. W opinii Departamentu Inspekcji Handlowej (DIH) w UOKiK szacunkowy przybliżony koszt prowadzenia każdego postępowania administracyjnego wynosi ok. 500 zł. Nie jest możliwe natomiast określenie szacunkowego kosztu prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Z doświadczenia DIH wynika bowiem, iż takie postępowanie może być prowadzone kilka tygodni lub nawet kilka lat, co istotnie będzie wpływało na koszty generowane po stronie organu będącego stroną takiego postępowania. Biorąc pod uwagę fakt prowadzenia średniorocznie 10 postępowań przez każdego wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej koszt taki łącznie wyniesie 80 000 zł (to jest ok. 5 000 zł w każdym wojewódzkim inspektoracie IH).

Należy przy tym zaznaczyć, że przeniesienie obowiązku nakładania kar z prokuratorów na wojewódzkich inspektoratów inspekcji handlowej jednocześnie zmniejszy koszty prokuratur w tym zakresie.

Poniżej zestawiono oszacowanie wydatków w latach 2013-2022, które związane są z realizacją przez Inspekcję Handlową oraz Urząd Regulacji Energetyki przepisów ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw. W oszacowaniu uwzględniono wytyczne Ministra Finansów dotyczące średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług (CPI) 2,5%.

	Inspekcja Handlowa	URE	suma
2013	231 978	111 725	343 703
2014	86 151	101 475	187 626
2015	88 305	104 012	192 317
2016	90 513	106 612	197 125
2017	260 142 (koszt wydatków bieżących 92 775 zł + 167 367 zł koszt wymiany sprzętu)	114 935 (koszt wydatków bieżących 109 277 zł + 5 657 zł koszt wymiany komputera)	375 077
2018	95 095	112 009	207 104
2019	97 472	114 810	212 282
2020	99 090	117 680	216 770
2021	102 407	120 622	223 029
2022	104 967	123 637	228 604

W przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków organów Urzędu Regulacji Energetyki oraz Inspekcji Handlowej zostaną zastosowane mechanizmy korygujące, polegające na:

1) wykorzystaniu innych rozwiązań techniczno-organizacyjnych poprzez np. zmianę organizacji pracy,

2) racjonalizacji częstotliwości wykonywania zadań związanych z funkcjonowaniem organów Inspekcji Handlowej - w szczególności poprzez zmianę częstotliwości dokonywanych czynności kontrolnych oraz postępowań.

Monitorowanie wykorzystania limitu wydatków oraz wdrożenie mechanizmów korygujących prowadzone będzie bezpośrednio przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Biorąc pod uwagę fakt, iż kontrole obowiązków, o których mowa powyżej

realizuje Inspekcja Handlowa w ramach kontroli własnych poza kontrolami planowymi, zleconymi przez Prezesa UOKiK, jako Zarządzającego systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw właściwym jest, aby to wojewódzcy inspektorzy dokonywali ww. działań monitorujących, z uwzględnieniem zasad finansowania wojewódzkich inspektoratów. Ponadto należy przyjąć, że Inspekcja Handlowa powinna wykonać określone zadania bez konieczności podejmowania mechanizmów korygujących w ramach określonego limitu wydatków.

4. Wpływ projektu ustawy na rynek pracy

Przepisy regulacji przyczynią się do zwiększenia zatrudnienia w związku z wprowadzeniem obowiązku monitorowania i sprawozdawczości wielkości emisji gazów cieplarnianych z paliw ciekłych stosowanych w transporcie w całym cyklu życia paliw.

5. Wpływ projektu ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacja będzie w szczególności oddziaływać na producentów paliw, a w sposób pośredni na wytwórców biokomponentów oraz producentów biomasy.

Wejście w życie przepisów ustawy będzie generować dla przedsiębiorców realizujących NCR koszty związane z realizacją narzuconego na nich obowiązku polegającego na osiągnięciu celu redukcyjnego. Jednocześnie, wzrosną koszty prowadzenia działalności w związku z koniecznością wprowadzenia systemu redukcji emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia paliw i biopaliw, przygotowania corocznych sprawozdań oraz udokumentowania spełnienia przez biokomponenty kryteriów zrównoważonego rozwoju. Jednakże przepisy ustawy zostały tak skonstruowane, aby nie miały niekorzystnego wpływu na działalność przedsiębiorców.

Ponadto niniejsza regulacja pociąga za sobą koszty nałożone na „stacyjników” związane z realizacją obowiązku oznakowania dotyczącego zawartości w paliwie dodatków metalicznych.

6. Wpływ projektu ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Zapisy ustawy nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionalny.